

[Undervisningsministeren.]

fremmede, fordi vi ikke bruger dem hos os, og dog samtidig så velkendte, fordi vi kender dem fra Nordslesvig i tiden mellem 1864 og 1920 og fra Sydslesvig i tiden mellem de to verdenskrige. De kan ikke undgå her i Danmark at vække bange anelser for fremtiden, og man spørger sig selv, om det da virkelig er tyskernes hensigt at vende tilbage til de gamle preussiske og nazistiske metoder mod danskheden syd for grænsen. De værste overgreb har vi allerede gjort rette vedkommende opmærksom på.

Når vi drøfter dette emne, må vi dog ikke glemme, at så længe den britiske besættelse af Sydslesvig varer, kan vi herhjemme føle os sikre på, at alle virkelige overgreb vil blive påtalt og forsøg på at tilsidesætte den dansksindede befolknings rettigheder standset. Dette må vi være taknemlige for. Vi er så meget desto mere trygge ved, at den øverste myndighed i Sydslesvig er på britiske hænder, fordi vi kender det engelske folks rodfæstede demokrati og nedarvede sans for fair play.

Den vilje, der ligger bagved valgtallene fra forrige søndag, kan man ikke nægte sin beundring, når man tænker på den måde, hvorpå valgkampen i Sydslesvig blev ført af de tyske partier og deres hjælpere. Man kunne nævne de trusler, der er fremsat mod de dansksindede, de gange danske valgmoder er blevet sprængt ved anvendelse af tåregasbomber eller vold, og andre eksempler, der har været nævnt i pressen i den senere tid, som f. eks., at der på dansksindede sydslesvigeres butiksruder er blevet malet opfordringer til at boykotte butikkens indehaver.

Må jeg om selve valgets udfald tilføje, at det i det lange løb næppe er noget tab for danskheden, dersom nedgangen i stemmetallet betyder, at vælgere, hvis tilslutning til den danske bevægelse savnede overbevisningens fasthed og styrke, nu atter har forladt den. Kun sydslesvigerne, hvis danske sind er af fast og varig karakter, kan i længden holde bevægelsen oppe og føre den frem.

Det ærede medlem hr. Knud Kristensen har stillet et spørgsmål om Danmarks udenrigspolitik. Også det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var i sin tale inde på spørgsmål, der vedrører Danmarks almindelige udenrigspolitik.

I tilslutning til, hvad den højtærede statsminister allerede har udtalt nu her i dag, vil jeg gerne fastslå, at målet for regeringens udenrigspolitik er, at Danmark kan leve sin tilværelse i fred og bevare landets frihed og

selvstændighed, vor kultur og vort frie, demokratiske folkestyre. I det omfang, hvori Danmark har evner og kræfter til at gøre sig gældende i det mellemfolkelige liv, vil vor indsats altid have freden og folkenes frihed til mål.

Enhvert dansk militært beredskab har ene og alene til formål at sikre vor fred. Er der noget, som ingen i verden behøver at være i tvivl om, og som heller ingen, der kender den mindste smule til os, er i tvivl om, så er det, at Danmark og det danske folk ønsker og søger fred, både for sig selv og for andre.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har bedt mig give oplysninger om besparelserne ved de offentlige forenklingsbestrebelse indenfor statsadministrationen i de senere år. Med hensyn til det arbejde, der er udført under den for ca. 2 år siden nedsatte forvaltningskommission, skal jeg tillade mig at henvise til de 3 afgivne betænkninger fra kommissionen, der er omdelt i det høje ting, og som altså også er tilstillet det ærede medlem. Det vil deraf fremgå, at kommissionen har behandlet en lang række af statens institutioner såsom amtstuerne, rigspolitiet, fængselsvæsenet, statsskovbruget, statens hospitalsvæsen, forholdet mellem privatbanerne og trafikministeriet, forholdet til de kommunale havne, fiskerihavne m. v. En del af de stillede forslag er af principiel organisatorisk karakter, og overvejelserne om deres gennemførelse er endnu ikke afsluttede indenfor regeringen. Det gælder således forslaget om ledelsen af vore statshospitaler, men de allerfleste af forslagene er blevet gennemført, ja, en væsentlig del endog før kommissionen afgav sin betænkning, idet arbejdsformen har været den, at man ved forhandlinger med de forskellige styrelser har søgt og opnået tilslutning til at reformere forholdene på den af kommissionen foreslåede måde.

Det har imidlertid allerede for over et år siden vist sig nødvendigt at tilvejebringe et arbejdsorgan, der kunne undersøge forholdene i de forskellige styrelser og kontorer og reformere de kontortekniske forhold, som i mange styrelser ikke er enkle, men temmelig gammeldags. Derfor er der, som det ærede medlem vil vide, under kommissionen nedsat et 3 mands nævn, forvaltningsnævnet, der har et kontor, forvaltningsnævnets sekretariat, til sin rådighed, og dette sekretariat har udført et betydeligt arbejde i en række styrelser og afgivet indstillinger om forenklinger, der på den ene side skulle virke